

MR. LOOK SO GOOD

In mijn reeks vergeten artiesten en vergeten hits, schotel ik u deze keer het verhaal voor van Mr. Look So Good, ofwel Richard "Dimples" Fields.

Richard Fields werd geboren in 1942 in San Francisco. Zijn vroege ambities lagen op het vlak van atletiek, alhoewel hij ook veel met baseball bezig was. Toen hij nog op school zat, vormde hij samen met enkele vrienden een bandje. Hij werd eigenaar van de plaatselijke nachtclub Cold Duck Lounge, en was al jaren lokaal bekend als zanger. Op het einde van de jaren zeventig begon hij zijn elpees uit te brengen op zijn eigen DRK Records label. Drie van deze elpees (*It's Finger Licking Good*, *Ready For Anything*, en *Spoiled Rotten*) verkochten redelijk goed, tot hij werd opgemerkt door Neil Bogart, de man achter Broadwalk Records. Deze laatste was net weg bij Casablanca Records en liet Fields in 1980 voor zijn pas opgericht label tekenen. Fields was toen al een dertiger, en lag duidelijk in de markt voor een ouder publiek. Hij kreeg de bijnaam "Dimples" van een vrouwelijke fan, die opmerkte dat hij steeds glimlachte. Zijn eerste album voor Broadwalk werd *Dimples* uit 1981, en hij leverde bijna alle songs zelf. De plaat bevatte een remake van *Earth Angel*, de ballade van The Penguins uit 1954. Die single geraakte tot op de éénentachtigste plaats in de R&B charts in de zomer van 1981. De rest van de plaat was niet zoveel zaaks, behalve de track *She's Got Papers On Me*. In dit liedje hoorde je een getrouwde vent in zichzelf praten terwijl hij in de spiegel keek. Hij zat verveeld met zijn vrouw, en verkoos zijn maîtresse boven haar. Deze zes minuten durende song is niet zo speciaal, tot op het moment dat zijn echtgenote (de stem van Betty Wright) er lucht van krijgt, hem onderbreekt en twee minuten lang haar zienswijze declareert. Daardoor werd de song veel gedraaid op soulradio's en is ze memorabel. Het nummer werd opgevolgd door *I've Got To Learn To Say No*, dat ook in de UK in de charts belande, maar in Nederland slechts in de tipparade geraakte. De elpee was eigenaardig genoeg in de USA goed voor goud.

Zijn tweede plaat, *Mr. Look So Good* uit 1982, was geïnspireerd op een zinnetje dat Betty Wright gebruikte in *She's Got Papers On Me*. Hierop staat tevens zijn grootste hit, *If It Ain't One Thing... It's Another*, waarin hij de problemen in zijn leven overdenkt, en die gaan van een lelijk zwanger vriendinnetje, tot het lezen van het Nieuwe Testament. Het was een groot succes op de soulradio's, en koerste naar nummer één in de R&B charts. De song was gebaseerd op een sketch die Richard schreef toen hij nog op de middelbare school zat. Het bevatte zijn zienswijze op de situatie in de wereld, en staat op zijn derde plaat *Spoiled Rotten*. Richard ontmoette een schoolvriendin die hem op het idee bracht om dat oude nummer opnieuw op te nemen, en het was Brenda Wilson die haar eigen ideeën aan de song toevoegde. Zo ging het tempo van ballade naar mid. Uiteraard is de titelsong ook belangrijk. Daarnaast staat ook de track *Baby Work Out* erop, een cover van Jackie Wilson, dat speciaal aan deze opgedragen werd. Nog vermeldenswaardig is het nummer *Taking Applications*, het vervolg op *She's Got Papers On Me*. Hierin bezong Richard de kandidaatstelling van dozijnen vrouwen, die stonden aan te schuiven om zijn ex-vrouw te vervangen. De elpee was weerom goed voor goud in zijn thuisland.

Nummer die werd *Give Everybody Some!* uit 1983, en dat was meteen zijn laatste voor dit label, want de boeken van de firma gingen dicht. Hierop staan o.a. de tracks *You Send Me*, een cover van en eerbetoon aan Sam Cooke; en *Moody's Mood For Love*, ook een cover, waarin zowaar Patrice Rushen op de proppen kwam. Op de binnenhoes lees ik dat Richard's zangpartij al ingeblikt werd op 12/6/1972, en Patrice's op 18/5/1981 daaraan toegevoegd werd!

Richard tekende in 1984 bij RCA en nam twee elpees voor dat label op. *Mmm...* bevatte het swingende *Jazzy Lady*, het leuke *Your Wife Is Cheatin' On Us* (waarin hij de man van zijn maîtresse ervan op de hoogte stelt dat zij hen beiden bedriegt met nog andere mannen), en *Dear Mr. God* (een oprechte conversatie met het Opperwezen). *Your Wife Is Cheatin' On Us* belandde zelfs in de R&B charts. Op de opvolger *Dark Gable* stond Richard als een zwarte Clark Gable afgebeeld. Op deze plaat, die hij uitbracht onder de naam Dimples alleen, werd hij bijgestaan door zijn eigen meidengroep 9.9, die het achtergrondkoortje verzorgde. Voor dit trio dat bestond uit Margo Thunder, Wanda Perry en Leslie Jones, produceerde Richard in 1984 de elpee *All Of Me For All Of You*, waarop hun gelijknamige hit stond. Richard's single werd *Shake 'Em Down*.

In 1987 stapte hij over naar Columbia/CBS en nam de elpee *Tellin' It Like It Is* op, weer enkel onder de naam Dimples. Hierop stond de cover *Tell It Like It Is*, van en eerbetoon aan Aaron Neville. Dit nummer geraakte tot de tweeëntwintigste plaats in de R&B charts. Nadien werd nog *I Can't Live With Or Without You* op single getrokken.

In 1990 verscheen dan een nieuwe cd op het onafhankelijke Life label, nl. *Dimples*, die gevolgd werd door de cd *Baby Makin' Music* in 1994.

Zijn zwanenzang kwam er onder de vorm van de cd *The Man Who Loves Women!* in 1994. Hierop staat het ontroerende nummer *I Wish Mama Was Here Tonight!*, waarin hij zowaar aan het wenen slaat.

Verder produceerde hij in 1982 ook nog de elpee *Ouch* voor The Ohio Players, produceerde ook Pat Benatar en werkte samen met Prodigal.

Hij overleed op 12/1/2000 in het Novato California Community Hospital in Los Angeles aan de gevolgen van een beroerte.

Ik weet dat het niet altijd zwart of wit is, maar in het geval van deze artiest, was dat bij de meeste mensen zo. Voor de ene was hij een sluwe, gewiekste zanger, en voor de andere was hij een eendagsvlieg die deed aan "overacting". Je hield ervan of niet, een tussenweg was er niet. Wel, ik hield van zijn sappige manier van uitleggen. Op zijn elpees stonden steeds teksten van zijn hand, grappige overdenkingen Hij leek steeds heel goed op zijn gemak en ging elegant door zijn songs, drijvend op zijn persoonlijkheid. En ook al waren zijn zienswijze op de liefde en het leven meestal onwettig, toch bewaar ik er leuke herinneringen aan. Ik laat u even meegenieten van Richard's humor: "*You're champagne... don't let 'em treat you like beer!*" of "*Live your life so well that when you die...even the undertaker will cry*" of "*You don't have to be a hen to spot a rotten egg!*", of "*Inside of you should be a wonderful person trying to get out!*" of "*Life is too*

short for ugly women, cheap wine, cheap shoes and cheap toilet paper". Ik mis zijn leuke, ongebreidelde songs!

Discografie:

1981 - <i>Dimples</i>	Boardwalk / distr. Vogue VG 409 518505
1982 - <i>Mr. Look So Good</i>	Boardwalk / distr. Vogue VG 409 518512
1983 - <i>Give Everybody Some!</i>	Boardwalk/ distr. Vogue VG 409 518519
1984 - <i>Mmm...</i>	RCA PL 85 169
1985 - <i>Dark Gable</i>	RCA PL 85 482
1987 - <i>Tellin' It Like It Is</i>	Columbia/ distr. CBS 7464 - 40859-1
1990 - <i>Dimples</i>	Life (independent)
1994 - <i>Baby Makin' Music</i>	Life (independent)
1994 - <i>The Man Who Loves Women</i>	Owch!

Patrick Van de Wiele